

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε ότι τόσο οι φιλόσοφοι και οι στοχαστές, όσο και οι απλοί άνθρωποι του λαού, έπρεπε να ερευνούν προσεκτικά για να ανακαλύψουν τι είναι Αλήθεια και τι είναι αληθινό...

Αναζητούσαν, ψηλαφούσαν, ήξεραν ότι η Αλήθεια, ή τουλάχιστον ένα μέρος απ' αυτήν ήταν κάπου εκεί, έξω.... Όμως αυτή η προσέγγιση της Αλήθειας άλλαξε δραματικά.

Στις μέρες μας έρχονται πολλοί να πουν και να επιβάλλουν την άποψη, ότι η αλήθεια δεν είναι κάτι που υπάρχει έξω από εμάς και περιμένει ν' ανακαλυφθεί από εμάς. Αλλά ισχυρίζονται ότι την αλήθεια την κατασκευάζουμε εμείς. Μάλιστα η άρχουσα τάξη κάθε εποχής είναι αυτή που «κατασκευάζει» αυτό που λέμε αλήθεια, τις ηθικές αξίες, αυτό που ονομάζουμε «αιώνιους νόμους». Και στη συνέχεια τις επιβάλλει για να καταπιέσει, για να εξουσιάσει τους αδύνατους. Έτσι, κατ' αυτόν τον τρόπο, η έννοια της αλήθειας αποκτά μια σχετικότητα, μια προσωρινότητα, γίνεται κάτι τοπικό και παροδικό. Αυτό είναι το πνεύμα του «μεταμοντερνισμού». Είναι η κατασκευή της αλήθειας, και όχι η ανακάλυψη της αλήθειας σαν οντότητα αιώνια και διαχρονική.

Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη 20:33-38 διαβάζουμε: «Εισήλθε λοιπόν πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος, και εφώναξε τον Ιησούν, και είπε προς αυτόν, Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς, Αφ' εαυτού λέγει συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμού; Απεκρίθη ο Πιλάτος, Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; Το έθνος το ιδικόν Σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες; Απεκρίθη ο Ιησούς. Η βασιλεία η εμή δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία η εμή ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδοθώ εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμή δεν είναι εντεύθεν. Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν, Λοιπόν βασιλεύς είσαι συ; Απεκρίθη ο Ιησούς, Συ λέγεις, ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την φωνήν μου. Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος, Τι είναι αλήθεια; Και τούτο ειπών, πάλιν εξήλθε».

Ο Ιησούς ενώπιον του Πιλάτου. Ο Θεός κρίνεται από τον άνθρωπο. Τον φώναξε δέσμιο, νύχτα κι εδώ έχουμε ένα έλλειμμα αλήθειας κι ένα έλλειμμα δικαιοσύνης. Ο Πιλάτος δεν ήταν κανένα παιδάκι για να τον κάνουν ό,τι θέλουν οι Ιουδαίοι. Ήταν σκληρός, αδίστακτος, έμπειρος και γνώριζε ότι «διά φθόνον» Τον παρέδωσαν. Και θυμόμαστε το περιστατικό εκείνων των Γαλιλαίων των οποίων ανεμειξε το αιμα με τις θυσίες τους για κάποια στάση, για κάποιο επεισόδιο. Δεν μπορούσαν να τον ξεγελάσουν εύκολα ούτε σταματούσε σ' αυτό που ήθελε να εκτελέσει.

Αλλά εδώ φαίνεται μικρός, φαίνεται αδύναμος, νομίζω προσποιήθηκε. Σε αντίθεση, με τον Πιλάτο γνωρίζουμε ότι σε κάποια άλλη περίσταση όταν έφεραν τον Απόστολο Παύλο δέσμιο μπροστά στο διοικητή της Ιουδαίας, τον Πόρκιο Φήστο, οι Αρχιερείς έστειλαν μήνυμα να τον θανατώσει. Τότε ο Φήστος απαντά με επιστολή του στον βασιλιά τον Αγρίππα: «Είναι κάποιος άνθρωπος αφημένος εδώ δέσμιος από τον Φήλικα, περί του οποίου, ότε υπήγα εις Ιεροσόλυμα, οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ενεφανίσθησαν εις εμέ, ζητούντες καταδίκην εναντίον αυτού· προς τους οποίους απεκρίθην, ότι δεν είναι συνήθεια εις τους Ρωμαίους να παραδίδωσι κατά χάριν ουδένα άνθρωπον εις θάνατον, πριν ο κατηγορούμενος έχη τους κατηγορούς κατά πρόσωπον, και λάβη καιρόν απολογίας περί του εγκλήματος» (Πράξεις 25:14-17).

Αυτός ήταν ο Ρωμαϊκός νόμος, σωστός και δίκαιος. Και ο Φήστος ήταν άνθρωπος ο οποίος πραγματικά σεβόταν το νόμο και τη δικαιοσύνη. Θα έπρεπε λοιπόν και ο Πιλάτος να δώσει χρόνο στον Ιησού να απολογηθεί.

Εδώ όμως βλέπουμε ότι ο Κύριός μας μόλις μέσα σε οκτώ ώρες, δικάστηκε και καταδικάστηκε. Τον πήγαιναν πέρα-δώθε. Από τον Άννα, πρώην αρχιερέα, στον νυν αρχιερέα τον Καϊάφα και μετά στον Πιλάτο. Ο Πιλάτος στην αρχή τον έστειλε στον Ηρώδη, τον ηγεμόνα της Γαλιλαίας. Ο Ηρώδης αφού τον ενέπαιξε τον επέστρεψε πάλι στον Πιλάτο, δέσμιο. Στο σημείο αυτό ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, μας καταγράφει τον παραπάνω αποκαλυπτικό διάλογο μεταξύ του Ιησού και του Πιλάτου. Και είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι όλοι είναι ενωμένοι εναντίον του Κυρίου. «Παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης, και οι άρχοντες συνήχθησαν ομού κατά του Κυρίου και κατά του Χριστού αυτού» (Ψαλμός 2:2). Τους ανθρώπους μπορεί να τους χωρίζουν επιφανειακά, πάρα πολλά. Αλλά στη βάση, στο βαθύτερο περιεχόμενο της καρδιάς τους είναι όλοι ενωμένοι εναντίον του Θεού. Βλέπουμε τόσα αντιφατικά

στοιχεία ενωμένα.... Φαρισαίοι και Σαδουκαίοι που ποτέ δε συμφωνούσαν σε τίποτα. Ο Ισραήλ και τα έθνη. Τα έθνη για τον Ισραήλ ήταν ακάθαρτα. Και ο Ισραήλ για τα έθνη ήταν ο λαός ο συμπλεγματικός. Ο Λαός και το Συνέδριο. Θυμόμαστε το συνέδριο κάποια στιγμή πως απεφάνθη περί του λαού «ο όχλος τούτος είναι επικατάρατος». Ο Ηρώδης και ο Πιλάτος. Οι πρώην εχθροί οι οποίοι συμφιλιώθηκαν στην περίπτωση της καταδίκης του Κυρίου, ανταλλάσσοντας μάλιστα μεταξύ τους δώρα.

«Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων;» «Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμού;»

Μόνος σου το σκέφτηκες; Μόνος σου έβγαλες αυτό το συμπέρασμα, ανεπηρέαστος, ή άλλοι στο υπέβαλαν;

Ένα πρώτο σημείο. Πως και από ποιους διαμορφώνεται η γνώμη μας και η πεποίθησή μας. Ποια είναι η πηγή ή οι πηγές της πληροφόρησής μας; Σε ποια εργαστήρια ιδεών σμιλεύονται και μορφοποιούνται τα πιστεύω μας και οι πεποιθήσεις μας; Το έχουμε ποτέ σκεφτεί αυτό; Το στοιχείο που κυριαρχεί οργανώνει και στέλνει συνεχώς μυθεύματα είναι η τηλεόραση, τα media. Η τεράστια αυτή δύναμη. Η δύναμη της εικόνας. Η τρομερή εξουσία της τηλεόρασης. Αυτή όμως δεν είναι η πραγματικότητα. Αυτή δεν είναι η αλήθεια. Σου λέει, απ' ευθείας μετάδοση. Θα δούμε την αλήθεια. Θα δούμε τι συμβαίνει στην πραγματικότητα. Ψέματα... αυτό που φαίνεται είναι ό,τι ο παραγωγός ή ο σκηνοθέτης θέλει να εκλάβουμε σαν αληθινό. Ενεργεί δηλαδή σαν φίλτρο της αλήθειας. Δεν είναι η αλήθεια. Δεν είναι η πραγματικότητα. Αποσπασματικά δεδομένα. Αυτό είναι το μυστικό της παραπληροφόρησης. Εκεί που αναφέρονται π.χ. ειδήσεις για το Σουδάν, για την πείνα, για τη φτώχεια, την εξαθλίωση ξαφνικά, διακοπή – διαφημίσεις – τάδε μάρκα ούισκι, τάδε μάρκα αυτοκίνητο. Μετά το βράδυ πονηρές, βρώμικες, σαγηνευτικές εκπομπές ανακατεμένες με διαφημίσεις. Με καταϊστικούς ρυθμούς να μην προλάβει ο άνθρωπος να συνέλθει, να συγκρίνει, να στοχαστεί. Ο εγκέφαλος χρειάζεται κάποιο χρόνο να κάνει διεργασίες, να κάνει συλλογισμούς. Να πάρει τα στοιχεία, να βγάλει συμπεράσματα. Δεν μπορεί να δουλέψει μ' αυτή την τρομερή εναλλαγή των εικόνων, την επανάληψη των σκηνών. Οι θεατές υποβάλλονται σε πλύση εγκεφάλου, και μετά ... απότομη αλλαγή του θέματος. Ο νεκρός χρόνος είναι ό,τι χειρότερο για τους τηλεοπτικούς παραγωγούς. Αλλά ο εγκέφαλος, η ψυχή, ο νους του ανθρώπου χρειάζεται αυτόν τον χρόνο. Αυτός ο μηχανισμός της νόησης χρειάζεται αυτό τον χρόνο. Χρειαζόμαστε να σκεφτούμε, να στοχαστούμε, να κρίνουμε, να συγκρίνουμε, να ανακρίνουμε την αλήθεια. Να εξετάσουμε, να ερευνήσουμε, να δοκιμάσουμε ποια είναι η αλήθεια, τι είναι αληθινό. Υπάρχει μια «σκηνή» στο Λόγο του Θεού που μου έχει κάνει πολύ εντύπωση. Είναι η «σκηνή» κάτω από το όρος Σινά.

Από τη μια μεριά ο λαός, ο Ααρών, οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, οι αρχηγοί των φυλών και το χρυσό μοσχάρι. Η τηλεοπτική θα λέγαμε εκδοχή του Θεού: «αυτοί είναι οι θεοί σου Ισραήλ που σε έβγαλαν από την Αίγυπτο». Αυτό ήταν που ζητούσε ο λαός. Και θυμάστε που κατέληξε. Στα όργια, στο γλέντι, στη διασκέδαση.

Αυτός είναι και ο στόχος των media και της τηλεόρασης. Η διασκέδαση! Δεν είναι η αλήθεια. Δεν είναι η ορθή, η γνήσια πληροφόρηση. Είναι η διασκέδαση... Και από την άλλη μεριά ο Μωυσής. Ο άνθρωπος του Θεού που έχει κατέβει από το όρος Σινά με τις πλάκες του Νόμου. Με λόγια του Θεού γραμμένα από το ίδιο το χέρι του Θεού. Η αλήθεια στα χέρια του Μωυσή... Ο Λόγος από τη μια πλευρά. Η εικόνα από την άλλη. Ο γραπτός λόγος του Θεού στον οποίο είπε αργότερα μέσω του Ιησού του Ναυή «πρέπει να μελετάς ημέρα και νύχτα για να μάθεις, να καταλάβεις, να εννοήσεις, να διακρίνεις, για το καλό σου, για τη ζωή σου». Πρέπει να μελετήσουμε, πρέπει να εμβαθύνουμε ώστε ο Λόγος του Θεού να κυκλοφορεί μέσα μας πλούσια.

Αυτή είναι η τραγική στιγμή της αντιπαράθεσης του λόγου με την εικόνα. Η αλήθεια χρειάζεται ησυχία, χρειάζεται χρόνο, χρειάζεται σοβαρότητα. Η Αλήθεια χρειάζεται μελέτη και έρευνα. Βλέπουμε τους τηλεοπτικούς αυτούς ρυθμούς με τους οποίους δικάστηκε και καταδικάστηκε ο Κύριός μας. Σε εφτά – οχτώ ώρες πέρασε από τέσσερα – πέντε δικαστήρια. Μαστιγώθηκε δύο φορές ενάντια στο Ρωμαϊκό νόμο. Κακοποιήθηκε, χλευάστηκε, εξουθενώθηκε και παραδόθηκε «ίνα σταυρωθή». «Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος;» λέει ο Πιλάτος «το έθνος το ιδικόν Σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες;»

Τι συνέβη; Τι άλλαξε από εκείνη τη θριαμβική είσοδο στα Ιεροσόλυμα πριν από τέσσερις μέρες; Τότε σε επεφημούσαν και τώρα ζητούν τον θάνατό σου. «Σταύρωσέ Τον... Σταύρωσέ Τον»... Έτσι, ρυθμικά. Αυτά τα γηπεδικά συνθήματα που φωνάζει ο όχλος κάθε φορά που ζητά να εκφορτησει το συσσωρευμένο του μίσος.

«Τους μίλησα για την αλήθεια. Τους μίλησα και τους μαρτύρησα περί της αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως...» Στο ευαγγέλιο Ιωάννη 8:39,40 όταν ο Κύριος κάνει διάλογο με τους Ιουδαίους τους λέει: «Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, τα έργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσετε, άνθρωπον όστις σας ελάλησα την αλήθειαν την οποίαν ήκουσα παρά του Θεού». Επειδή σας μίλησα την αλήθεια γι' αυτό θέλετε να με σκοτώσετε. «Σεις είσθε εκ πατρός σας του Διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος, και δεν μένει εν τη αληθεία· διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ· όταν λαλεί το ψεύδος εκ των ιδίων λαλεί· διότι είναι ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους».

Τους είπα όπως λέω και σε σένα Πιλάτε ότι η βασιλεία μου δεν είναι απ' αυτόν τον κόσμο. Και επειδή η βασιλεία μου έχει μια πηγή που είναι πέρα και έξω από τον κόσμο αυτό, και προέρχεται από το περιβάλλον της αλήθειας του Θεού, αυτό τους εξόργισε. Και ο κόσμος αγαπά το δικό του...

Στο 17^ο κεφ. του Ιωάννη και εδάφιο 14 όταν ο Κύριος προσεύχεται στον Πατέρα για τους δικούς Του, για τους μαθητές Του, για τον λαό Του, διαβάζουμε: «Εγώ έδωκα εις αυτούς τον Λόγον Σου· και ο κόσμος εμίσησεν αυτούς διότι δεν είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου». Για να μην παραξενεύομαστε και για να μην απορούμε γι' αυτά τα οποία μας συμβαίνουν σαν άτομα, σαν λαό του Θεού, σαν εκκλησία του Ιησού Χριστού. Ο κόσμος αγαπάει το δικό του. Και το δικό του ανήκει σ' ένα άλλο βασίλειο που δεν είναι το βασίλειο της αλήθειας. Εγώ είμαι Βασιλιάς. Αλλά δεν είμαι βασιλιάς των βασιλείων που νομίζεις Πιλάτε. Εγώ είμαι από ένα βασίλειο του οποίου η πηγή είναι ο ουρανός και η αλήθεια. Και το βασίλειο που ζητούν οι άνθρωποι και στο οποίο ζητούσαν να με αναγορεύσουν βασιλιά είναι το βασίλειο του σκότους και τους ψέματος. Είναι το βασίλειο που έχει βασιλιά το Σατανά, που κρύβει την Αλήθεια και γεννοβολά το ψέμα.

Και ευχαριστούμε τον Θεό γιατί έκανε στη ζωή μας μια μετάθεση. Από το βασίλειο αυτό του σκοταδιού και του ψέματος μας μετέθεσε στο βασίλειο του φωτός και της αλήθειας. «Όστις Θεός ηλευθέρωσεν ημάς εκ της εξουσίας του σκότους και μας μετέφερεν εις την βασιλείαν του αγαπητού αυτού Υιού». Και όπως ο Χριστός δεν είχε ούτε είδος, ούτε κάλλος ούτε είχε κάτι να Τον επιθυμήσουμε, κάτι όμορφο, κάτι ευχάριστο, κάτι διασκεδαστικό, έτσι ακριβώς και η βασιλεία Του. Δεν έτυχε θερμής υποδοχής από τους ανθρώπους. Και ο Θεός για να επανδρώσει τη βασιλεία Του, για να γεμίσει ο οίκος Του, κάλεσε γυμνούς και φτωχούς και τυφλούς και βεβλαμμένους. Τα μωρά και τα εξουθενημένα και τα αδύναμα αυτού του κόσμου. Τα μη όντα, για να τα καταστήσει στύλους και λίθους τιμίους στη μεγάλη του οικοδομή, στον Άγιο ναό του Θεού. Τον ευχαριστούμε γι' αυτό.

«Η Βασιλεία Μου δεν είναι εκ του κόσμου τούτου». Και πολλοί αναστέναξαν, μεταξύ αυτών και ο Πιλάτος, με ανακούφιση. Ευτυχώς! Ευτυχώς που η βασιλεία Του δεν ανήκει στο δικό μας τον κόσμο. Ανήκει σ' ένα πνευματικό χώρο, σ' ένα άλλο κόσμο ιδεών. Είναι προσωπικό δεδομένο όπως λένε οι άνθρωποι. Άσε Τον να πιστεύει ό,τι θέλει. Δικό του το θέμα. Κλεισμένος στον εαυτό του, στην άποψή του. Ευτυχώς, γιατί έτσι είμαστε ήσυχoi κι ανενόχλητοι, και μπορούμε να χτίσουμε τα δικά μας βασίλεια της ανομίας, της αδικίας και της αποστασίας στον πραγματικό, στον υλικό τούτο κόσμο.

Αλλ' ο Κύριος λέει: «Τώρα η βασιλεία Μου δεν είναι εντεύθεν». Γιατί, έρχεται ώρα, και το γνωρίζουμε που η βασιλεία αυτή η πνευματική θα γίνει ορατή και ψηλαφητή. Θα είναι αιώνια και ένδοξη. Το βασίλειο που πηγάζει απ' ευθείας απ' τον ουρανό σύντομα θα έχει εξουσία σ' όλο το πρόσωπο της γης. Πάνω στα βασίλεια όλης της γης, «οι βασιλείες του κόσμου έγιναν του Κυρίου και του Χριστού αυτού». Και θ' ακούγονται εκείνα τα ένδοξα «αλληλούια» στον ουρανό όπως αναφέρεται στο 19^ο κεφ. της Αποκάλυψης «και οι βασιλείες του κόσμου θα δοθούν στον Ύψιστο και στον λαό του Υψίστου». «Θα συμβασιλεύσουμε μετ' Αυτού» λέει στον προφ. Δανιήλ. «Και ο Πιλάτος είπε προς Αυτόν. Λοιπόν βασιλεύς είσαι εσύ;» Απεκρίθη ο Ιησούς, Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την φωνήν μου. Λέγει προς Αυτόν ο Πιλάτος, Τι είναι αλήθεια;»

Τι είναι αλήθεια; Και λένε οι άνθρωποι υπάρχει απόλυτη αλήθεια; Έχουμε αμφιβολίες... Η αλήθεια λένε πολλοί, όπως και η ηθική, είναι σχετική. Είναι οι άνθρωποι, είναι τα πολιτικά συστήματα που κατασκεύαζαν την Αλήθεια. Είναι οι ιδιορρυθμίες κάθε εποχής και κάθε κουλτούρας που καθορίζουν τι είναι αληθινό. Και καθορίζουν την ηθική της κάθε εποχής, τι είναι καλό, τι είναι κακό, τι έχει πραγματικά αξία... Είναι η αλήθεια αντικειμενική ή υποκειμενική; Ή ο κάθε ένας από εμάς έχει δικαίωμα να έχει τη δική του αλήθεια και όλες οι απόψεις όπως μας λένε είναι ισότιμες; Όλες οι θρησκείες έχουν μέρος και

κομμάτι από την πίτα που λέγεται αλήθεια; Ποιοι είσαστε εσείς που ισχυρίζεστε ότι έχετε όλη την αλήθεια;

Κι εδώ αναφέρουν σε ακαδημαϊκούς κύκλους μια παραβολή. Για έναν ελέφαντα και πέντε τυφλούς. Είναι πέντε άνθρωποι τυφλοί που ψηλαφούν τον ελέφαντα. Δεν ξέρουν τι είναι αυτό το ζώο. Δεν το έχουν δει ποτέ τους. Ένας κρατά την προβοσκίδα του. Τι είναι αυτό που κρατάς; Λέει είναι φίδι. Άλλος κρατά την ουρά του. Τι είναι αυτό που κρατάς; Είναι σκοινί. Άλλος ακουμπά τους χαυλιόδοντες. Τι είναι αυτό; Είναι ξίφος. Άλλος ακουμπά στη ράχη του. Τι είναι αυτό; Είναι τοίχος. Άλλος ακουμπά στα πόδια του. Τι είναι αυτό; Είναι δέντρο.

Καθένας έχει ένα κομμάτι απ' την πραγματικότητα. Αλλ' η πραγματικότητα διαφέρει πολύ απ' αυτό που ο κάθε τυφλός έχει ψηλαφίσει. Έτσι λένε είναι και η αλήθεια. Κατά μέρος γνωρίζουμε. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε την αλήθεια στην πληρότητά της. Μήπως δεν μπορούμε να γνωρίσουμε καθολου την αλήθεια; Ίσως και να μην υπάρχει αλήθεια, να είναι κρυμμένη κι εμείς ατελείς και αδύναμοι. Πως να βρούμε την αλήθεια; Αυτή η σύγχυση καταλήγει στις μέρες μας δυστυχώς σε μια προκλητική αδιαφορία για την Αλήθεια. Σε μια χώρα του δυτικού κόσμου έκαναν γκάλοπ με δύο ερωτήματα. Ποιο είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα των νέων σήμερα; Η άγνοια ή η αδιαφορία; Και η απάντηση ήταν ούτε ξέρω, ούτε με ενδιαφέρει! Μοιάζει αστείο, μοιάζει σαν ανέκδοτο. Κι όμως αυτή ήταν η συντριπτική πλειοψηφία των απαντήσεων.

Όμως είναι ανάγκη να γνωρίσουμε την Αλήθεια. Έχουμε ανάγκη να πάρουμε απάντηση σε όλα τα βασικά ερωτήματα της ζωής. Κι ένα πρώτο και κυρίαρχο βασικό ερώτημα είναι αυτό της προέλευσης. Από πού είμαστε; Από πού προέκυψε ο κόσμος; Τι συνέβη; Χρειαζόμαστε απάντηση. Ένα δεύτερο ερώτημα. Ποιοι τελικά είμαστε; Τι είμαστε εμείς οι άνθρωποι; Το γνωστό πρόβλημα της ταυτότητας. Άλλοι μας λένε ότι είμαστε εξελιγμένη μορφή πιθήκων. Άλλοι λένε ότι είμαστε DNA. Συνοθήλευμα αμινοξέων. Άλλοι λένε είμαστε ό,τι τρώμε. Και καθημερινά συζητήσεις τι πρέπει να φάμε, πως πρέπει να το φάμε. Επίσης, έχουμε ανάγκη να πάρουμε απάντηση για το νόημα της ύπαρξής μας. Γιατί είμαστε εδώ; Γιατί είμαστε σ' αυτή την κατάσταση που βρισκόμαστε, εμείς οι άνθρωποι, σαν ανθρωπότητα; Έχουμε ανάγκη τέλος να μάθουμε για τον προορισμό μας. Που θα καταλήξουμε; Φτάνουμε 70,80,90 χρόνων και δεν μπορούμε να δώσουμε απάντηση αλλά μόνο σαν τα άλογα ζώα, αν μπορούσαν κι αυτά να μιλήσουν. Και αν δώσουμε απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα τότε, μόνον τότε θα μπορέσουμε ν' απαντήσουμε και σ' ένα άλλο ερώτημα. Το ερώτημα της ηθικής. Πως λοιπόν τώρα πρέπει να ζήσουμε; Με ποιους κανόνες; Με ποιες αρχές αφού ξέρουμε ποιοι είμαστε, ξέρουμε από πού ερχόμαστε, ξέρουμε που πηγαίνουμε. Μόνο τότε μπορούμε να έχουμε σωστή και σίγουρη απάντηση.

Κι ενώ οι άνθρωποι προσποιούνται ότι δεν τους ενδιαφέρει η αλήθεια, ότι δεν τους ενδιαφέρει αν υπάρχει κάποια σταθερή πραγματικότητα πέρα κι έξω από εμάς, αν υπάρχει Θεός, αν υπάρχουν αιώνιες ηθικές αξίες, εν τούτοις απαιτούν σε κάθε τους βήμα να τους λένε την αλήθεια. Ζητάμε και ζητούν την αλήθεια από τους γιατρούς. Στο θέμα της υγείας. Να μου πουν την αλήθεια. Τι έχω. Τι πρέπει να κάνω. Έχω ελπίδες να ζησω, δεν έχω ελπίδες, τι πιθανότητες έχω; Να μου πουν την αλήθεια. Να μη μου την κρύψουν. Ζητούν την αλήθεια οι σύζυγοι από τις συζύγους. Και το αντίστροφο. Ποιός σύζυγος ανέχεται, θέλει, του αρέσει, να του λένε ψέματα; Ζητούν οι γονείς από τα παιδιά τους να τους πουν την αλήθεια. Που ήταν, με ποιους ήταν, που πήγαν, πως πέρασαν; Και τα παιδιά όμοια ζητούν την αλήθεια απ' τους γονείς. Απαιτούμε την αλήθεια απ' τις εταιρείες των τροφίμων. Ακούμε τόσα για τρόφιμα νοθευμένα, με δηλητήρια, με τοξίνες. Πέρασαν από έλεγχο; Δεν πέρασαν; Γιατί μας το κρύβουν; Τεράστιες συζητήσεις. Ζητούν την αλήθεια από τις εταιρείες φαρμάκων. Είναι αυτό το φάρμακο που λέει στο κουτί; Έχει παρενέργειες; Τι θα μου συμβεί; Να το πάρω, να μη το πάρω; Μήπως έχει λήξει; Ζητάμε την αλήθεια απ' τα συγκοινωνιακά μέσα. Θα μας πάνε με ασφάλεια στον τον προορισμό μας; Έχει γίνει τεχνικός έλεγχος... Γίνεται ένα αεροπορικό δυστύχημα. Κανείς δεν πεταει πια μ' αυτή την εταιρεία. Ζητάνε την αλήθεια. Τι συνέβη, τι έγινε, γιατί έγινε αυτό το ατύχημα; Ζητάμε την αλήθεια από τις τράπεζες, από δασκάλους, από πολιτικούς, από τα δικαστήρια. Να λάμψει η αλήθεια, να βγει ορθή κρίση. Ακόμη κι απ' αυτούς τους οδικούς σηματοδότες θελούμε να μας πουν την αλήθεια. Είναι αφύλακτη διάβαση; Δεν είναι; Θα περάσει το τρένο; Οδηγεί αυτός ο δρόμος εκεί που γράφει η πινακίδα; Ζητάμε την αλήθεια σε κάθε μας βήμα. Δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς την αλήθεια. Κι όμως οι άνθρωποι προσποιούνται ότι δεν τους ενδιαφέρει η αλήθεια, αν υπάρχει αλήθεια, δεν υπάρχει αλήθεια, εμείς τη φτιάχνουμε την αλήθεια...! Και όταν μια κοινωνία έχει έλλειμμα αλήθειας φτάνει στην κατάντια που διαβάζουμε στον προφήτη Ησαΐα 59:13. Όταν

ο προφήτης του Θεού ρίχνει μια ματιά στην κοινωνία γύρω του και με ένα λυγμό διαπιστώνει: «Παρέβημεν και εψεύσθημεν προς τον Κύριον, και απεμακρύνθημεν από όπισθεν του Θεού ημών· ελαλήσαμεν άδικα και στασιαστικά, συνελάβομεν και επροφέραμεν εκ της καρδιάς λόγους ψεύδους. Και η κρίσις εστράφη οπίσω, και η δικαιοσύνη ίσταται μακράν... διότι η Αλήθεια έπεσεν εν τη οδώ, και η ευθύτης δεν δύναται να εισχωρήσει. Ναι εξέλιπεν η αλήθεια· και ο εκκλίνων από του κακού γίνεται θήραμα».

Το ζήσαμε έντονα τον τελευταίο καιρό. Εξέλιπε η δικαιοσύνη, η κρίση στράφηκε πίσω, οπισθοδρόμησε. Και αυτό διότι η Αλήθεια έπεσε στην οδό, ποδοπατηθηκε, καταφρονηθηκε... Γιατί χρεοκόπησε, γιατί εξέλιπε η Αλήθεια. Όλα αυτά τα θλιβερα φαινομενα γύρω μας δεν έγιναν ξαφνικά. Δεν έτυχε να γίνουν. Βάλτε μια επικεφαλίδα. Εξέλιπε η Αλήθεια και έπεσε εν τη οδώ. Μια καταπληκτική μαγνητική τομογραφία της κοινωνίας μας, του κόσμου μας, της πραγματικότητας γύρω μας.

Γι' αυτό λέει ο Κύριος «Εγώ, διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν»(Ιωάννης ιη΄ 37). Και για τούτο γεννήθηκα, ενανθρώπηση, ενσάρκωση, αλλά και για τον ίδιο λόγο έφυγα από την αγκαλιά, από τον κόλπο του Πατέρα. Για να μαρτυρήσω για την αλήθεια. Ήρθα από την αιωνιότητα και μπήκα στο χρόνο και στο χώρο μ'ένα σκοπό. Να μαρτυρήσω για την αλήθεια... Η διδασκαλία Του, τα θαύματά Του, τα αγαθοποιά έργα του ελέους Του, ο Λυτρωτικός Του θάνατος ακόμα, κι αυτή η ένδοξη Ανάσταση, έχουν μια επικεφαλίδα κι έναν κοινό παρονομαστή. Αλήθεια.«Πλήρης χάριτος και αληθείας»(Ιωάννης α΄ 14).

Στην εκκλησία των Λαοδικέων στην Αποκάλυψη ο Κύριός μας απευθύνεται ως εξής:«Εγώ είμαι ο Αμής. Ο Μάρτυς ο πιστός και Αληθινός». Ο αξιόπιστος. Μέσα στην Καινή Διαθήκη η λέξη «Αμής» αναφέρεται 129 φορές. Πολλές φορές ακούστηκε από το στόμα του Κυρίου μας «Αμής, αμής λέγω υμίν». Αλήθεια, αλήθεια σας λέω, ήρθα να μαρτυρήσω για την αλήθεια. Κάθε Του λέξη, κάθε Του ανάσα, κάθε Του βηματισμός ήταν μια λέξη: Αλήθεια. Και η μαρτυρία του Κυρίου μας είναι αληθινή, αυθεντική, αξιόπιστη. Τι είναι λοιπόν αλήθεια; Μπορούμε με πολύ σεβασμό να απαντήσουμε στον Πιλάτο: Αλήθεια είναι η συνεπής, η ακριβής, η πιστή περιγραφή της πραγματικότητας. Μπορούμε να γνωρίσουμε την αλήθεια; «Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εις Αυτόν: Εάν σείς μείνητε εν τω λόγω τω Εμώ, είσθε αληθώς μαθηταί Μου. Και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει» (Ιωάννης η΄ 32).

Ο Λόγος Μου είναι η αλήθεια. Και αν μείνετε στο Λόγο Μου, θα γνωρίσετε την αλήθεια και την απελευθερωτική δύναμη της αλήθειας. Στο Ιωάννης ιζ΄ 17, απευθυνόμενος στον Πατέρα, λέει ο Κύριος: «Αγίασον αυτούς εν τη αληθεία Σου. Ο Λόγος ο ιδικός Σου είναι αλήθεια». Και στο Ιωάννης ιζ΄ 13, μιλώντας για το Άγιο Πνεύμα, τον Παράκλητο, το Πνεύμα της αληθείας, μας λέει: «Όταν δε έλθη Εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν». Άρα η αλήθεια δεν είναι κάτι που επινοούν οι άνθρωποι και/ή το κατασκευάζουν, δεν είναι παροδική, σχετική και μερική, αλλά είναι απόλυτη, αιώνια και διαχρονική. Θα σας οδηγήσει το Πνεύμα το Άγιο από το χέρι «εις πάσαν την αλήθειαν». Ακόμη κι αυτή η σωτηρία διά του αίματος του Ιησού Χριστού δεν είναι τίποτ' άλλο από την επίγνωση της αλήθειας. Ο Θεός «θέλει να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι, και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας»(Α΄ Τιμόθεον β΄ 4).

Μέσα από τους μηχανισμούς του αίματος του Ιησού Χριστού, με την αναγέννηση και την ενέργεια του Λόγου του Θεού εν Πνεύματι Αγίω, έρχεται το καταστάλαγμα, η επίγνωση της αλήθειας. Άρα λοιπόν το Ευαγγέλιο του Θεού, το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, το Ευαγγέλιο της χάριτος, το Ευαγγέλιο της σωτηρίας δεν είναι απλά ένας εναλλακτικός τρόπος ζωής. Το Ευαγγέλιο ισχυρίζεται ότι αποκαλύπτει την αλήθεια. Το Πνεύμα το Άγιο οδηγεί στην αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ο Ιδιος ο Ιησούς Χριστός.

Τι είναι αλήθεια; **Η αλήθεια είναι απόλυτη, παγκόσμια και μοναδική.** Δεν δέχεται διπλές ερμηνείες. Αν κάτι είναι αληθές, είναι και σήμερα και αύριο, και εδώ και στην Ινδία και στην Αμερική. Δύο και δύο κάνουν τέσσερα και εδώ και στην Ινδία και στην Κίνα, και χτες και σήμερα και αύριο. Ο Ιησούς Χριστός λέει: «Εγώ είμαι η οδός», η μοναδική, η απόλυτη, «και η αλήθεια, και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι Εμού» (Ιωάννης ιδ΄ 6). Και ο απ. Πέτρος το τονίζει : «Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία, διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά τουοποίου πρέπει να σωθώμεν.» (Πράξεις Αποστόλων δ΄ 12).

Η εποχή μας έχει ένα χρωματισμό πλουραλιστικό. Πολλοί και πολλά στέκονται παράλληλα και ισότιμα και διεκδικούν μερίδα από την πίτα της αλήθειας. Η ίδια νοοτροπία επικρατούσε και την εποχή που

γράφτηκαν και οι Επιστολές της Καινής Διαθήκης και τα Ευαγγέλια. Ο απ. Παύλος στην Α΄ Κορινθίους η΄ 4, λέει για την κοινωνία εκείνη της Κορίνθου, που ήταν στο έπακρο πλουραλιστική. Η Κόρινθος τα χωρούσε όλα. «Εξεύρομεν ότι το είδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδείς άλλος Θεός ειμή εις. Διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί, είτε εν τω ουρανώ είτε επί της γης (καθώς και είναι θεοί πολλοί, και κύριοι πολλοί), αλλ΄ εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα, και ημείς εις Αυτόν. Και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι΄ ου τα πάντα, και ημείς δι΄ Αυτού». Αυτό τα περικλείει όλα. Δεν υπάρχει άλλο περιθώριο.

Η αλήθεια δεν εξαρτάται από το πόσοι άνθρωποι και με πόσο ζήλο την πιστεύουν και την αποδέχονται, ούτε από τα όποια ειλικρινή τους αισθήματα.

Κάποτε οι άνθρωποι πίστευαν ότι η Γη είναι επίπεδη. Αυτό όμως δεν άλλαζε την αλήθεια για τη Γη. Η Γη είναι σφαιρική.

Και σήμερα, αν κάποιος άδοξα, με αγνή καρδιά, με ζήλο και ειλικρινή αισθήματα πιστεύουν ότι η Γη είναι επίπεδη, αυτό δεν θ΄ αλλάξει την αλήθεια για τη Γη. «Επειδή αν τινες δενπίστευσαν, τι εκ τούτου; Μήπως η απιστία αυτών θέλει καταργήσει την πίστιν του Θεού; Μη γένοιτο. Αλλ΄ έστω ο Θεός αληθής, πας δε άνθρωπος ψεύστης» (Ρωμ. 1:25-26). Εδώ βλέπουμε την αντιπαράθεση: Η αλήθεια και το ψέμα. Ο Θεός, η μόνη, η απόλυτη αλήθεια. Και αν κάποιος λίγοι ή πολλοί δεν πιστεύουν, μήπως θα καταργηθεί ο αληθής Θεός; Θα αυτοκαταργηθεί; «Να αρνηθή Εαυτόν δεν δύναται» (Β΄ Τιμ. 2:13).

Η αλήθεια, και αυτό έχει πρακτική αξία, **δεν υπόκειται σε κανένα ανθρώπινο βέτο**. Δεν υπακούει σε καμιά αρχή πλειοψηφίας και σε κανένα δημοκρατικό ιδεώδες. Τον Ιησού Χριστό δεν Τον εξέλεξαν οι άνθρωποι Βασιλέα. Θυμηθείτε όταν έθρεψε με τους πέντε άρτους και τα δύο ψαράκια πέντε χιλιάδες ψυχές. Θέλησαν να Τον κάνουν βασιλιά, έναν από τους βασιλιάδες αυτού του κόσμου. Όμως Αυτός αρνήθηκε, απέρριψε, απέκρουσε, αποσύρθηκε. Στον β΄ Ψαλμό ο Πατέρας Θεός διακηρύσσει: «Αλλ΄ Εγώ έχρισα τον Βασιλέα μου επί Σιών, το όρος το άγιόν Μου». Εγώ Τον έχρισα, όχι εσείς, οι ψεύτες. Και ο Απόστολος Πέτρος την ημέρα της Πεντηκοστής επισημαίνει: «Βεβαίως λοιπόν ας εξεύρη πας ο οίκος τού Ισραήλ, ότι ο Θεός Κύριον και Χριστόν έκαμεν Αυτόν τούτον τον Ιησούν, τον οποίον σεις εσταυρώσατε.» (Πράξεις Αποστόλων β΄ 36). Αυτόν που εσείς ζυγίσατε και αξιολογήσατε για τα σκουπίδια και για το σταυρό του Γολγοθά, Αυτόν ο Θεός Τον έχρισε Βασιλέα επάνω στο Άγιο όρος Του, τη Σιών, την πόλη της ειρήνης...!

Δεν είναι οι άνθρωποι επομένως που αποφασίζουν για την αλήθεια. Ακόμη και η Εκκλησία πρέπει να το προσέξει αυτό, στο θέμα των αρετών, των χαρισμάτων και των καρπών του Αγίου Πνεύματος. Δεν μπαίνει κανένα στοιχείο του καρπού του Πνεύματος πάνω και έξω από την αλήθεια. Ακόμη και η αγάπη, που θεωρείται η κορυφαία από τις αρετές, είναι δεμένη με την αλήθεια. Ο Λόγος του Θεού λέει «αληθεύοντες εν αγάπη». Και «η αγάπη συγχαίρει εις την αλήθειαν».

Η Εκκλησία, μέσα στην οποία ενεργούνται χαρίσματα και διακονίες, έχει μια σταθερή βάση. Είναι «ο στύλος και το εδραίωμα της αληθείας» (Α΄ Τιμόθεον γ΄ 15). Είναι αυτή που θα στηρίξει, που θα υπερασπιστεί, που θα κρατήσει ψηλά το σύνολο των αληθειών του Θεού.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό που έχει η αλήθεια είναι ότι αποκλείει το αντίθετό της. Αποκλείει το ενδιάμεσο. Υπάρχει διαχωρισμός. Υπάρχει το λανθασμένο. Υπάρχει το ψευδές. Δυστυχώς στις μέρες μας έχει γίνει ανάμειξη της αληθείας με το ψέμα, υπάρχουν πολλές λεγόμενες «γκρίζες ζώνες».

Ένας ισχυρισμός είναι ή αληθινός ή ψευδής. Δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και αληθής και ψευδής. Δύο αντίθετοι ισχυρισμοί δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα και οι δύο αληθείς. Δύο κοσμοθεωρίες αντίθετες, δύο θρησκείες που διδάσκουν αντίθετα πράγματα δεν μπορεί να είναι και οι δύο αληθείς.

Για παράδειγμα, το Ισλάμ διδάσκει ότι ο Ιησούς Χριστός ούτε πέθανε και φυσικά ότι ούτε και αναστήθηκε. Διότι δεν είναι δυνατόν ο Προφήτης του Θεού, όπως Τον θεωρούν, να κακοποιείται από τους ανθρώπους. Ούτε είναι δυνατόν να επιτρέψει ο Θεός να Τον φτύνουν, να Τον μαστιγώνουν, να Τον χλευάζουν, να Τον κοροϊδεύουν, να Τον βλασφημούν. Είναι αδιανόητο, Για το Χριστιανισμό όμως είναι η βάση της αληθείας, η βάση της σωτηρίας. Πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για τη δικαίωσή μας. Άρα, λοιπόν, δύο αντίθετες διδασκαλίες πάνω σ΄ αυτό το ζωτικό θέμα δεν μπορεί να είναι και οι δύο αληθείς. Δεν μπορεί να υπάρχει κάποιος μέσος όρος, δεν μπορεί να υπάρχει ισοτιμία ή συμψηφισμός στην αλήθεια.

Θυμηθείτε την πρώτη εντολή: “Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου”. Επειδή λοιπόν “Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου”, δεν θα έχεις άλλους θεούς εκτός από Μένα. Αποκλείεται το αντίθετο. Υπάρχει το αληθινό – υπάρχει το κίβδηλο.

Ο Κύριος θέτει μπροστά μας τη στενή πύλη και την τεθλιμμένη οδό, που οδηγεί στη ζωή. Γιατί δίπλα υπάρχει το ψεύτικο. Η άρνηση, η πλατιά πύλη και η ευρεία οδός, που όμως δεν οδηγεί στον ίδιο στόχο. Οδηγεί στην απώλεια. Μήπως υπάρχει κάποιος ενδιάμεσος δρόμος; Μήπως υπάρχει κάποιος παράδρομος, που να πηγαίνουμε τότε από δω και τότε από κει, ούτε εδώ ούτε εκεί; Δεν υπάρχει. « Δεν δύνασθε να δουλεύετε δύο κυρίου. Δεν δύνασθε να δουλεύετε Θεόν και Μαρμωνά» (Ματθαίος ς' 24). Και ο προφήτης Ηλίας στο όρος Κάρμηλο ανάμεσα στο λαό και στους προφήτες του Βάαλ κάνει μια πρόσκληση: Εκλέξατε σήμερα ποιον θα δουλεύετε. Εάν ο Κύριος είναι ο Θεός ακολουθείτε τον Κύριο. Εάν όμως ο Βάαλ είναι θεός, ακολουθείτε τον Βάαλ. Δεν μπορείτε να χωλαίνετε μεταξύ δύο φρονημάτων. (Α' Βασιλέων ιη' 21) . Λίγο εδώ, λίγο εκεί. Πότε εδώ, πότε εκεί. Η αλήθεια δεν αναμειγνύεται. Δεν κάνει προσμείξεις με το ψέμα. Δεν κάνει ενώσεις με το ψέμα. Υπάρχουν κάποια στοιχεία, κάποια μέταλλα, τα λεγόμενα ευγενή. Αυτά, επειδή έχουν την εξωτερική τους στιβάδα συμπληρωμένη με ηλεκτρόνια, δεν ενώνονται με άλλα στοιχεία. Το πιο γνωστό απ' αυτά είναι το χρυσάφι Το χρυσάφι παραμένει ιαναλλοίωτο χιλιάδες χρόνια, γιατί δεν ενώνεται ούτε με το υδρογόνο της ατμόσφαιρας, ούτε με την υγρασία, ούτε με το οξυγόνο, ούτε με τίποτ' άλλο Και παραμένει ατόφιο. Ανοίγουν οι αρχαιολόγοι τάφους χιλιάδων χρόνων και το χρυσάφι λάμπει. Αυτό είναι η αλήθεια. Είναι χρυσάφι. Δεν κάνει ενώσεις, δεν κάνει προσμείξεις. «Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. Πας όστις είναι εκ της αληθείας, ακούει την φωνήν Μου» (Ιωάννης ιη' 37). Ποιος είναι εκ της αληθείας; Το είπε ο Κύριος: αυτός που ακούει τη φωνή Του. Αυτός που προσέχει και σέβεται τα λόγια του Θεού. Πάλι στο Ιωάννης η' 45-47 διαβάζουμε: «Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, δεν Με πιστεύετε. Τις από σας Με ελέγχει περί αμαρτίας; Εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεις δεν Με πιστεύετε; Όστις είναι εκ του Θεού, τους λόγους του Θεού ακούει».

Στο γ' κεφάλαιο του Ευαγγελίου του Ιωάννη μας λέει το Πνεύμα το Άγιο ότι δεν είναι γνωσιολογικό το πρόβλημα, ώστε να μη μπορεί κάποιος να γνωρίσει την αλήθεια... αλλά είναι ηθικό... Το φως, η αλήθεια ξεσκεπάζει τα ανήθικα έργα των ανθρώπων. Το φως, η αλήθεια δηλαδή, ήρθε στον κόσμο, αλλά οι άνθρωποι αγάπησαν το σκοτάδι περισσότερο από το φως... γιατί τα έργα τους ήταν πονηρά. Επειδή όποιος πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται στο φως για να μην ελεγχθούν τα έργα του. (Ιωάννης γ' 19,20).

Και στο α' κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής, όταν ο Απόστολος Παύλος κάνει μια ανάλυση της ανθρώπινης Ιστορίας, μας αποκαλύπτει ότι οι άνθρωποι γνώρισαν την αλήθεια. Ο Θεός φανέρωσε τη δόξα Του μέσα στη Δημιουργία και έβαλε σηματοδότες που μπορούσαν να οδηγήσουν τους ανθρώπους και να τους δείξουν πού να αναζητήσουν το ολοκλήρωμα της αλήθειας. Αλλά εκείνοι έκαναν κάτι πονηρό. Κατακράτησαν την αλήθεια εν αδικία. (Ρωμαίους α' 18). Όπως ένα ελατήριο το πιέζεις, το συμπιέζεις και το κρατάς συσπειρωμένο, ενώ αυτό απειλεί να τιναχτεί και να σε τινάξει και σένα, έτσι και οι άνθρωποι κατακράτησαν την αλήθεια...! Και αυτό αποτέλεσε μια παγκόσμια αδικία εναντίον του Θεού και επέφερε την οργή Του. Και μάλιστα έφτασαν σε κάποιο σημείο να κλειδώσουν την αλήθεια κάτω στα υπόγεια. Κι όταν την αισθάνθηκαν αρκετά απειλητική την «αντάλλαξαν με το ψέμα»(εδάφιο 25). Είναι οι άνθρωποι που αγάπησαν το ψέμα και το σκοτάδι. Αυτή είναι η κατάσταση του κόσμου μας...

Ο Ιησούς Χριστός μπροστά στον Πιλάτο δεν ήταν απλά ένας μάρτυρας της αλήθειας. Ήταν η ίδια η Αλήθεια, που τον κοίταζε κατάματα. Το Α και το Ω. Το ολοκλήρωμα της πραγματικότητας του Θεού. Ο αληθινός Θεός και η ζωή η αιώνια.

Ας προσπαθήσουμε να θυμηθούμε πάλι την παραβολή με τον ελέφαντα. Υπάρχει άραγε κάποιος που θα μπορούσε να τον πει πραγματικά με το όνομά του; Βέβαια, αυτός ο οποίος έβλεπε, αυτός ο οποίος ήταν σε μια τέτοια θέση με ανοιχτά μάτια που να αναγνωρίσει και να πει την πραγματικότητα με τ' όνομά της, που θα μπορούσε να δώσει ακριβή περιγραφή της πραγματικότητας. Που να μαρτυρήσει για την αλήθεια. Και ο Ιησούς Χριστός ήρθε για να μας ανοίξει τα μάτια. Ήρθε να κάνει εγχείρηση στις ψυχές μας τα μάτια για να γνωρίσουμε και την αλήθεια και τον Αληθινό. Ήρθε από το περιβάλλον του Πατέρα. Από κει που υπάρχει άπλετη και καθαρή θέα της πραγματικότητας. Ο Ιησούς Χριστός ήρθε να μας απαντήσει στα μεγάλα υπαρξιακά ερωτήματα... **Από πού ήρθαμε;** «Πάντα εξ Αυτού, δι' Αυτού και εις Αυτόν»(Ρωμαίους ια' 36). Και οι ουρανοί διηγούνται ποιος είναι ο Δημιουργός και γιατί έγιναν όλ' αυτά. Για τη δόξα του Θεού. **Ποιοι είμαστε; Τι είμαστε;** Από χώμα και πνεύμα. Όχι βέβαια κάτι παραπάνω από κτήνη, αλλά ολίγον τι κατώτεροι των αγγέλων (Ψαλμός η' 5) και μάλιστα κατ' εικόνα και ομοίωση Θεού.

Γιατί είμαστε σ' αυτή την κατάσταση που είμαστε; Γιατί ο Θεός θέλει να "φέρει στη δόξα πολλούς υιούς" (Εβραίους β' 10). Και ο σκοπός Του και η ευχαρίστησή Του και η τρυφή Του ήταν να έχει παρέα και κοινωνία και συντροφιά «μετά των υιών των ανθρώπων». Αλλά ήρθε η πτώση, ακολούθησε η απόρριψη, η απομάκρυνση, η φθορά και ο θάνατος. Και εάν σκύψουμε στην αλήθεια, στο Λόγο του Θεού, θα πάρουμε απάντηση στο γιατί είμαστε όπως είμαστε, σ' αυτά τα χάλια... και θα πάρουμε απάντηση για το τι έκανε ο Θεός για να επιστρέψουμε εκεί που ήμασταν πριν την πτώση κι ακόμα πιο πάνω. «Κληρονόμοι Θεού. Συγκληρονόμοι Ιησού Χριστού» (Ρωμαίους η' 17)...για να μας κάνει «συμμόρφους της εικόνας του Υιού Του»(Ρωμαίους η' 29).

Και ποιος είναι ο προορισμός μας; «Μετά ταύτα θέλω σας προσλάβει εν δόξη». Πάλιν έρχομαι για να σας παραλάβω για να είσθε κι εσείς όπου είμαι κι Εγώ. Και θα φτιάξω νέους ουρανούς μέσα στους οποίους θα εντάξω τη νέα Γη όπου θα κατοικεί η Ειρήνη, η Δικαιοσύνη και η Αλήθεια...(Ιωάννης ιδ' 2,3, Β' Πέτρου γ' 13).

Πώς λοιπόν πρέπει να ζήσουμε; Με τι ηθικούς κανόνες και κώδικες; Με ποιες αρχές; Το επανέλαβε ο Κύριός μας. «Με πάντα λόγον εξερχόμενον εκ του στόματος του Θεού»(Ματθαίος δ' 4). Να αυξηθούμε ενωμένοι με τον Χριστό. Συνοικοδομούμενοι, να κηρύξουμε την αλήθεια του Θεού. Να φωνάξουμε ότι ο Ιησούς Χριστός σώζει αμαρτωλούς... και επιμένει και σήμερα να γράφει ονόματα στο βιβλίο της ζωής... «Προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού»/ (Β' Πέτρου γ' 12).

Και τι θα γίνει μ' όλους αυτούς που μας κατηγορούν και λένε... «ποιοι είσαστε εσείς;... και πού τα ξέρεις αυτά;... και πώς γνωρίζετε την αλήθεια; Γνωρίζετε ποιοι ήταν οι Ρωμαίοι, τι έκαναν για την πρόοδο του πολιτισμού; Ποιοι ήταν οι Έλληνες, οι αρχαίοι μας πρόγονοι; Τι επίπεδο, τι σοφία; Οι Γραμματείς, οι Αρχιερείς και οι εκ του γένους του αρχιερατικού, το Συνέδριο, ο ηγεμών, ο Πιλάτος, το αλάνθαστο αισθητήριο του κυρίαρχου λαού...; Ειλικρινά, δεν με ενδιαφέρει τι λένε όλοι αυτοί... Οι Ρωμαίοι, είχαν άγνοια... Ο Πιλάτος, αδιαφορούσε... Το Συνέδριο, εψεύσθη....Οι Έλληνες, τους απέρριψε ο Θεός... Το αλάνθαστο κριτήριο του κυρίαρχου λαού, τι έκανε; Σταύρωσε τον Κύριο της δόξας. Πραγματικά δεν θέλω να ξέρω τι νόμιζαν όλοι αυτοί.

Δόξα τω Θεώ ένα πράγμα ξέρω. Ένα πράγμα γνωρίζω και μου αρκεί... Ότι ήμουν τυφλός και τώρα βλέπω (Ιωάννης θ' 25) ...και Τον ευχαριστώ... Αμήν.